

Liedjes uit een Kamer

LEONARD COHEN

Vertaling: Dirk Rommens

HET VERHAAL VAN ISAAK

De deur ging langzaam open
mijn vader kwam binnen;
ik was negen jaar oud.

En hij torende heel groot boven mij,
zijn blauwe ogen glinsterden
en zijn stem was heel koud.

Hij zei, "Ik heb een visioen gehad
en je weet dat ik sterk en heilig ben,
ik moet doen wat me gezegd werd."

Dus beklommen we de berg;
ik was aan het lopen, hij aan het wandelen,
en zijn bijl was van goud.

De bomen werden kleiner,
het meer als een vrouwenspiegel,
toen we stopten om wat wijn te drinken.

Toen gooide hij de fles naar mij,
een minuut later hoorde ik ze breken,
en hij legde zijn hand op de mijne.

Ik dacht een arend te zien
maar het kon ook een gier zijn
beslissen kon ik nooit.

Dan bouwde mijn vader een altaar,
Hij keek één keer achter zijn schouder,
maar hij wist dat ik me niet zou verstoppen.

U die deze altaren nu bouwen
om de kinderen te offeren,
u mag dit niet meer doen.

Een schema is geen visioen
en u bent nooit verleid geweest
door een demoon of een god.

U die nu boven hen staat,
uw bijlen bot en bloederig,
u was er niet voordien:

als ik op een berg lig
en mijn vaders hand was aan het beven
met de schoonheid van het woord.

En als u mij nu Broeder noemt,
vergeef me voor mijn vraag:
Volgens wiens plan is dit?

Als het allemaal tot stof wordt,
zal ik u doden als ik moet,
Ik zal u helpen als ik kan.

Als het allemaal tot stof wordt,
zal ik u helpen als ik moet,
Ik zal u doden als ik kan.

En genade voor ons uniform,
man van vrede, man van oorlog -
De pauw spreidt zijn waaier!

MIDDERNACHTDAME

Ik kwam zelf aan op een zeer drukke plek. Ik was aan het zoeken naar iemand met lijnen in haar gezicht. Ik vond haar, maar dat waren niet haar zorgen. Ik vroeg haar mij vast te houden; ik zei: Dame, ontvouw me, maar ze verachtte mij en ze zei me dat ik dood was en nooit meer kon terugkeren.

Ik ruziede de hele nacht, zoals velen het voordien deden, zeggende: Wat je ook aan me geeft, ik heb zoveel meer nodig. Toen wees ze me aan waar ik op de grond knielde. Ze zei: Probeer niet om ons te gebruiken, of in het geniep me te weigeren, enkel win me of verlies me — om die reden is er de duisternis!

Ik schreeuwde, O Middernachtdame, ik vrees dat je oud wordt; de sterren eten je lichaam en de wind verkilt je. Als we nu schreien, zei ze, zal het niet bekend worden. Dus wandelde ik door de morgen, de zachte vroege morgen, ik hoorde mijn dame roepen: Je hebt me gewonnen, je hebt me gewonnen, mijn meester.

JE WEET WIE IK BEN

Ik kan je niet volgen mijn liefste
Je kunt mij niet volgen
Ik ben de afstand die je stak tussen
Al de momenten die we zullen zijn

*Je weet wie ik ben
Je staaarde naar de zon
Ik ben diegene die hou van veranderen
van niets tot iets*

Soms heb ik je naakt nodig
Soms wil ik je wild
Ik heb je nodig om mijn kinderen te dragen
Ik heb je nodig om een kind te doden

Als je me ooit zou opsporen
zal ik me daar overgeven
En ik zal je achterlaten met een gebroken man
Aan wie ik zal leren je te herstellen

*Je weet wie ik ben
Je staaarde naar de zon
Ik ben diegene die hou van veranderen
van niets tot iets*

HET LIJKT ZO LANG GELEDEN, NANCY

Het lijkt zo lang geleden, Nancy was alleen. Kijkend naar de Late Late Show door een halfedelsteen. In het Huis van de Eerlijkheid stond haar vader terecht. In het Huis van het Mysterie was er helemaal niemand. *Er was helemaal niemand.*

Het lijkt zo lang geleden, niemand van ons was sterk. Nancy droeg groene kousen en sliep met elkeen. Ze zei nooit dat ze op ons zou wachten ook al was ze alleen. Ik denk dat ze op ons verliefd was in negentien eenenzestig. *Negentien eenenzestig.*

Het lijkt zo lang geleden, Nancy was alleen. Een 45 naast haar hoofd, een open telefoon. We zeiden haar dat ze mooi was. We zeiden haar dat ze vrij was. Maar niemand van ons zou haar ontmoeten in het Huis van het Mysterie. *Het huis van het Mysterie.*

En nu kijk je om je heen. Ziet haar overal. Velen gebruikten haar lichaam. Velen kamden d'r haar. En in het holst van de nacht als je koud bent en verlamd, hoor je haar vrijuit spreken. Ze is gelukkig dat je gekomen bent. *Ze is gelukkig dat je gekomen bent.*

EEN VOGEL OP EEN DRAAD

Zoals een vogel op de draad
Zoals een dronkaard in een middernachtkoor
Heb ik op mijn manier gepoogd om vrij te zijn
Zoals een worm aan een haak
Als een ridder uit een ouderwets boek
Heb ik al mijn linten voor jou bewaard.
*Als ik al eens onvriendelijk ben geweest
Hoop ik dat je het laat passeren
Als ik ooit onwaar ben geweest
Hoop ik dat het nooit bij jou is geweest*

Zoals een doodgeboren baby
Zoals een beest met zijn hoorn
Heb ik elkeen verscheurd die naar me reikte
Maar ik zweer op dit lied
En op alles wat ik verkeerd heb gedaan
Dat ik het weer met jou zal goedmaken
*Ik zag een bedelaar leunend op zijn houten kruk
Hij zei me "Je moet niet zoveel vragen"
En een mooie vrouw leunend in haar verduisterde deur
Schreeuwde naar mij "Hé, waarom geen vraag naar
meer"*

Zoals een vogel op de draad
Zoals een dronkaard in een middernachtkoor
Heb ik op mijn manier gepoogd om vrij te zijn